

Előfizetési árak:

A kiadóhivatalban átveve:
Egész évre . . . 16 kor. — fill.
Negyedévre . . . 4 „ — „

Helyben házhoz hordva:

Egész évre . . . 20 kor. — fill.
Negyedévre . . . 5 „ — „

Vidékre postán szállítva:

Egész évre . . . 24 kor. — fill.
Negyedévre . . . 6 „ — „

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik minden nap a hétfőn és ünnep utáni napok kivételével.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Apáczai u. 3. sz.

A szerkesztőség kéziratok visszaszolgáltatására vagy megőrzésére nem vállalkozik.

Előfizetések és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 8 fill.

NAGYVÁRAD, június 20.

Kitört a háboru.

London, jun. 20. (Saj. tud. távir.) A Daily Expressnek jelentik: A kínai császárné megszökött Pekingből. A fővárosban a hatalom a lázadók kezébe került, kik a keresztények, az idegenek és a régi kormány hívei közt borzasztó gyilkolásokat vittek véghez. Magát a császárt és az összes európai követeket lemeszárolták s Li-Hung-Csenget, a boxerek vezérét Pekingbe hívták. A fővárost az oroszok ostrom alá vették s megkezdtek a bombázást. Peking déli kapuján angol lobogó leng.

Bécs, jun. 20. (Saját tud. távir.) Az első számú osztrák-magyar czirkáló hajóhadosztály Kinába indul, hozzá csatlakozik a Zenta is.

Most már nem »kínai lázadás« többé; ez a háboru kezdete a maga leplezetlen valóságában.

Régóta aggódó figyelemmel kísérte Európa a kínai események fejlődését s azokból sejthette mindenki, hogy a sok összegyűlt gyűnykörül nem lehet sokáig a tüzzel játszani. A háboru kitörése csak idő kérdése volt.

Ezt az időt pedig, úgy látszik, Szent-Pétervárott határozták meg.

Emlékezzünk csak vissza: mikor a boxerek lázadásáról első hírek érkeztek, az orosz kormányoknak rögtön voltak kész csapatai, a melyeket felajánlott a császárnénak. Mikor a mozgalom az európaiak ellen kezdett fordulni, ismét az orosz csapatok kezdtek meg az előnyomulást Peking falai felé s ugyanakkor sejtetni engedték, hogy az oroszok és a kínai császárné voltaképpen szövetségesek. Most pedig, mikor Pekingben egyszerre fenekesül felfordult minden, mintegy óragépezetszerű pontossággal ott teremnek az oroszok Peking alatt s ostrom alá veszik a várost. Minden egyes kínai eseményvel egyidejűleg történik az orosz seregek egy-egy mozdulata, sem előbb, sem később, a legpontosabb kiszámítás szerint.

Nagy válság kellene ahhoz, hogy valaki ebben a szabályszerűségben észre ne vegye a párhuzamosan haladó események közt az okbeli kapcsolatot.

Pekingben voltak eddig az egyes követségek védelmére kirendelt mindenféle nemzetbeli kisebb őrcsapatok. Szükszavu táviratunk jelentése szerint az összes követségi személyzeteket meggyilkolta a felbőszített tömeg, akkor tehát ezek a szerencsétlen csapatok is a felkelők bosszujának estek áldozatul s jelenleg Peking alatt csak orosz, némelyek szerint némi angol csapatok vannak, míg a fővárosi lázadók 12,000 rendes kínai katonával szaporodtak. Itt tehát egyelőre a kínaiak vannak túlsúlyban.

Pekingtől délre Seymour angol tenger-nagy próbálta meg az előnyomulást, de kénytelen volt visszatérni Tien-Czinbe, bizonyára nem önszántából, hanem mert a kínaiak visszaverték.

Még egy helyen tört ki a háboru: Takunál s itt az európai tengeri erőnek sikerült az erődöt bevenni.

Ezzel a háboru, bár még hivatalosan nem proklamálták, a nemzetközi jogelvek szerint, kitörtnek tekintendő annál is inkább, mivel a kínai császárné elhagyta székvarosát s annak parancsnokságát Li-Hung-Csengre, a boxerek fővezérére bízta. Ezzel nyíltan élére állott a mozgalomnak, melynek célja az idegenek kiirtása.

A harcz vége Kinára nézve nem kétséges; de annál kétségesebb a hatalmakra és az egész világ alakulataira.

A legfőbb kérdés a körül forog, ki fogja a legkövőbb konczot megkaparítani? Ha a háboru egy évvel ezelőtt ütött volna ki, nagyon sok valószínűség szólt volna Anglia mellett, melynek már eddig is hatalmas befolyása volt Kinában. Most azonban délafrikai örült vállalata minden erejét lekötöti, pénze, katonája a szabadság elnyomására kell s nincs mivel megvédenie érdekeit Ázsiában akkor, mikor egész gyarmatbirodalmának sorsa forog kockán.

Komoly versenyzők csak Japán és Oroszország. Az első — hír szerint — már 20.000 embert mozgósított, kiket bármely perczen átvetthet a kínai pontokra s a kiket szükség esetén 100,000 főre emelhet, míg Oroszország messziről és csak legfeljebb 70,000 embert küld-

A „TISZÁNTÚL“ TÁRCZÁJA.

Az apja vére.

Irta: Deér.

Azt mondták rá, hogy rossz a vére, akár csak az apjé, kiről tudvalevő dolog, hogy a vármegye börtönében halt meg, mert embert ölt . . .

Hát ennek az embernek volt a leánya Pásztor Verona. Az apját nem ismerte, mert még nagyon csöppnyi teremtés volt, mikor az már meghalt. Azután már csak özvegy édes anyja nevelgette úgy, a hogy éppen a szegénységből kitellett.

Lassan aztán felcsöppörödött a kis Veronika s lett belőle olyan viruló hajadon, hogy megbámulhatta akárki. De hát szegény leány volt, meg aztán komisz ember leánya, hát nem igen törődött vele senki.

A leány nem tudta még ekkor apja történetét. Az édes anyja is csak annyit mondott neki, hogy meghalt már régen. Veronika hát nem tehetett mást, mint imádkozott az édes apjáért, kit nem ismert soha. De hát apja volt és ő ugy gondolta egyszerű paraszt eszével, hogy megérdemli az édes apja azt a jámbor fohászt, a mit ő küld érte az Uristenhez.

Mert azt meg kell hagyni, hogy nagyon jóra való leány volt ez a Pásztor leány. És még

sem akadt senki a falujában, a ki a szolgálataiba fogadta volna. Hiába ment egyik módos háztól a másikig, mindenütt csak azt mondták neki, hogy nincs reá szükségük. Sokszor tért haza sírva az édes anyjához.

— Édes anyám lelkem, nem tudom, mi kivetni való van rajtam, hogy nem kellek sehova. Pedig olyan szívesen dolgoznék, csak fölfogadnának.

Az édes anyja nem szólhatott rá semmit. Csak biztatta leányát, hogy majd jóra fordul minden.

Ugy is lett.

Egyik vasárnap multság volt a korcsmában. Tánczolt a falubéli fiatalság. Pásztor Veronát is odavitte fiatalos vére a korcsma udvarára. Fiatal volt, hát azt gondolta, hogy neki is van jussa a jó kedvhez. Sokáig állt ott, de nem akadt senki, a ki tánczra vitte volna.

Szegény leányt elfogta valami nagy szomorúság. Ugy fájt neki, hogy ő nem kell senkinek sem.

Talán észre sem vette, a mint lassan megeregett a könnye s végig folyt szép, barna-piros arczán.

Látta, hogy neki már semmi keresni valója a mulatozók között. Lassan, nagy szomoruan kifelé indult a korcsma udvaráról.

Csak akkor állt meg, mikor Bajcsi gazda, a biró megszólította.

A derék, becsületes gazda figyelemmel kísértte a leányt. Észrevette tán, hogy micsoda ke-

szerves hullámszám ment végbe a lelkében. Megsajnálta s utána ment.

— Édes Veronika hugám, hát téged mi lett, hogy is nekikeseredtél?

Ritkán hallott a leány ilyen szíves szót. Jól esett meggyötört, megkínzott lelkének, hogy épen a biró gazda áll vele szóba. Sok volt a keserűség lelkében s szinte áhitozva leste, hogy valaki előtt kiönthesse szíve szomorúságát.

— Azt kérde, biró uram, hogy nekem mi bajom van? Hát csak nézzen oda a mulatozók közé. Milyen rózsás a kedvük. Mindenkinek meg van a maga párja, a kivel kedve szerint kimulathatja magát. Csak nekem nem akad egy is, ki tánczra kérne, de még egy jó szót sem adnak. Pedig látja édes biró uram, én senkit se bántottam; fiatal is vagyok még ahhoz, hogy valakinek, talán egy egész falunak szegyenére lennék. És mégis úgy bannak velem, mintha embert öltem volna.

— Szegény leány, — gondolta magában a biró — nem a te hibád. Az apád bitangosága fordította el tőled az embereket.

Aztán jó szívvvel, barátságosan szólt a leányhoz:

— Sohse add magad annyira a keserűségnek, édes hugám. Vannak ám még jó lelkű emberek, a kik nem engedik elveszni az ilyen jóra való teremtést.

— Vannak, vannak — mondá rá a leány — csak hogy én nem kellek nekik. Már mindenhova ajánlkozom cselédnek . . .

het a harctérre. Minden attól függ, melyik fogja a másikat megelőzni — s Oroszország már Peking kapuit döngeti.

Osztokodó társakul be fognak lépni a németek s a francziák is; utóbbiakról most jön a hír, hogy Jun-nanba be is törtek. S ha a háboru végén megtörténik — békésen vagy hajbakapással — az osztokodás, akkor majd csodálkozhatik a többi állam, köztük jó magunk is, mi mindent fognak tehetni ezek a népek az új területekkel közgazdasági helyzetük javítására, kereskedelmük s egész vagyonosodásuk emelésére.

Ne feledjük, hogy amennyit nyer egyik állam sulyban a nemzetközi helyzetben, ugyanannyit veszít a másik. Itt legjobban érvényesül a mondás, hogy a ki nem halad, biz az elmarad.

Ránk pedig az ellenségünk sem tudná ránk fogni, hogy haladnánk.

Veszíteni legtöbbet Anglia fog. Ő nemcsak nem nyer semmit, hanem eddig birt tényleges állását is elveszti a kelet-ázsiai vizeken. S bár az orosz hatalom terjeszkedését végzetesnek tartjuk, nem tudunk Anglia iránt rokonszenvvel viselkedni. Hajdan ez az ország volt a szabadság előharczósa, ma pedig egyike a legnagyobb zsarnokoknak. Irország, India és legújabbban a délafrikai államok elnyomása bosszuért kiált az örök igazsághoz és úgy látszik, a bosszu akkor érkezik, midőn Anglia éppen legutolsó jogtalan háboruját akarja befejezni és éppen ez a rabló hadjárat dönti végveszélybe.

Kiki miben vétkezik, abban bűnhődik.

K. A.

Miniszter-kombinációk.

A Lloyd-klubb termei üresek. Széjjel mentek a kártyapartnerek, eloszlottak a sugdosó, intrikáló, kemináló csoportok. Régi haragosok barátságos arccal bucsuzkodtak egymástól, de azalatt, míg egymás kezét szorongatva, édes mézes-mázos szavakkal kivántak egymásnak

boldog vakációt, mit gondoltak, az nem való a nyívanosságra. Az is bizonyos, hogy a nyári szünet alatt pihen ugyan a nagy politika, de nem pihen az intrika, a stréberség. A vágyak, remények és törekvések nem alusznak a nyáron és a hatalom aspiránsai tovább szövik hálójukat, — írja a M. E. L. Különösen a Tiszákat nem hagyta nyugton az a gondolat, hogy Tisza Isván még mindig nem miniszter. A nemzeti pártot sem hagyta békén a Horánszky minisztersége. Már hajlandók is egymással kibékülni. Hadd legyen mind a kettő miniszter. Csak hogy egy bibije van a dolognak. A Horánszky miniszterségét nemcsak a Tiszák ellenzik, hanem a Bánffysták és a kik mint a régi szabadelvűek külön csoportban foglalnak állást a nemzeti párt volt elnökének miniszterjelöltségével szemben. Ezeket is ki kellene békíteni vagy legalább elhallgattatni. Tisza István kedvéért egy új miniszterséget kreálnának a vasuti miniszterséget, míg Horánszky lenne a belügyminiszter. Ennek a szépen kiczirkalmazott tervnek persze meg van a maga akadályai. Első sorban a nagy sfinx Szilágyi Dezső, a kinek a vágyait, aspirációit nem ismeri ugyan senki, de a ki éppen rejtélyességénél fogva áll útjában minden miniszter-aspiránsnak. De legfőbb akadály maga Széll Kálmán. Ő hazaküldte a parlamentet és saját pozícióját annál erősebbnek tudja, mert Ausztriában a válság tetőpontját érte el. Semmi szükségét sem érzi tehát annak, hogy most kabinetjének rekonstrukciójával hajlódnék. Hiába folyik tehát az intrika, hiába mondott Tisza István tegnap Nagyváradon olyan körmonfont beszédet, Széll nyugodtan pihen babérain és a miniszteri aspiránsok várhatnak tovább.

Milán esinje.

Egy zágrábi horvát újság színre hozta, hogy Milán exkirálynak egyik ügynöke S. J. a tenger melléken valami olasz anarchistát orgyilkosságra akar felbérelni, hogy általa a montenegrói fejedelmet meggyilkoltassa. Az említett lap kérde: Vajjon az Obrenovicsoknak kell-e még egyéb áldozat is a hallhatatlan

Karagyorgyevicsen kívül? Es ha ez a tervük sikerülne, gondolják-e, hogy Nikita fejedelem után olyan jóságos ember következne, mint Karagyorgyevics Sándor, aki Obrenovicséknak megbocsátott?

Készül az adóreform.

A múlt héten Lukács László miniszter elnöklésével a pénzügyminisztériumban több ülést tartottak, kizárólag a készülő adóreform ügyében. A föld-, házbér- és kereseti adókról szóló előadói javaslatot tárgyalták s ennek intézkedéseit szakszerűen megvitták.

Az üléseken a miniszteren kívül Toepke államtitkár, Jankovich János dr., Vöröss Sándor dr., Popovics Sándor dr., Amelin Viktor báró miniszteri tanácsosok és Margittay, Benkő, Márffy osztálytanácsosok vettek részt. Előadó Papp Mihály volt.

Ausztria-Magyarország szerepe.

Bécsi diplomáciai körökből vett értesülés szerint az osztrák—magyar diplomácia főérdeklődése arra a kérdésre irányul, hogy a kínai események folytán nem állhatnak-e elő bonyodalmak a hatalmak között is. Ezt azonban kizártnak tekintik. Az a veszedelem, melyben a Pekingben levő követségek és idegenek forognak, olyan nagy, hogy a hatalmak figyelme egyedül arra van irányítva, hogy együttes működéssel védelmezzék meg a fenyegetett európaiak életét és érdekeit. Nincs nyoma sem olyan tünetnek, mintha valamelyik hatalmasság külön a saját érdekét akarná követni s el akarna válni a többiek együttes akciójától. A helyzetnek rosszabbra való fordulása, különösen az a körülmény, hogy Seymour admirálisnak, aki utnak indult Peking felé, vissza kellett térnie Tien-cinbe, az osztrák—magyar kormányzatot is kényszeríti annak megfontolására, hogy nem kellene energikusabb lépéseket tenni követségünk és a Kinában lakó osztrák és magyar alattvalók biztonságának megóvására. Ez irányban most már döntő határozatot hoztak, melyről más hírünk számol be. Ezt az intézkedést megnehe-

— Csak épen hozzám nem, — vágott közbe a bíró.

— Mert tudtam, hogy bíró uramnak elég a cselédje.

— Ahol annyi van, ott elfér még egy munkás kéz. Azért hát csak gyere hozzám. Jó dolgod lesz nálam, ha rászolgálsz.

A leány alig tudott szóhoz jutni a nagy örömtől.

— Áldja meg az Isten bíró uramat! — csak ennyit mondott s menni akart.

— Hát aztán hova sietsz aunyira, édes szógám?

— Hová, hát haza! Csak nem szégyenkedem magam ott a többi között.

— Megállj csak Verona — szólította vissza a leányt a bíró.

— Hallom, bíró uram!

Bajcsi egy ideig gondolkozott, aztán mosolyogva szól a leányhoz:

— Gyere be a korcsmába!

Határozott, szinte parancsoló hangon mondta ezt a bíró. A leány nem ellenkezett. Szó nélkül ment a bíró után, ámbár sejtelve sem volt, mi akarnak vele.

A bíró meg egyenesen a tánczóknak tartott. Nem szólt semmit, csak mikor odaért a tánczó párokhoz, derékon ölelte Veronát s tánczra vitte.

A falubéli fiatalság bámulva látta, hogy a még javakorbéli bíró épen a Pásztor Veronával tánczol. Különösen a legény népség nézett nagyot. Megértették, hogy mit akar a jóra való

bíró. Megmutatta a falunak, hogy ez a leány nagyon jóra való, tisztességes teremtés, ha az apja börtönben halt is meg.

A jó példa fogott. Most már nem kellett szégyenkeznie a leánynak. Volt már, a ki öt tánczra kérje. Egyik legény a másik után adta kézre a szemrevaló, szép leányt.

De a ki legjobban törte magát utána, az Zápor Andris volt, a bíró gyám fia. Ő tánczolt legtöbbet Veronával. A leány azt is megsugta neki, hogy másnapról fogja a bíró gazda cselédje lesz.

— Annál jobb, galambom — mondta rá a bíró gyám fia — legalább egy kenyéren leszünk. Aztán ki tudja, mi minden történik még velünk?

És a legény szorosabban ölelte magához a leányt s úgy nézett annak a csillogó, fekete szemébe.

A leány is mintha szűkebbnek érezte volna pruszliját erre a szóra. Valami édes boldogságot érzett a lelkében arra a gondolatra, hogy ezután mindennap együtt lehet Zápor Andrisal.

Oththon aztán nagy örömmel mondta el édes anyjának a sok jó hirt s dalolva kezdte a tulipános ládába pakkolni, a mi kevés czókmókja volt.

Az édesanyja, az a fehérhaju, jóságos arcú öreg asszony meg könyezve nézte a leányát.

Örömben sirt-e, vagy talán szomorú,

gyötrelmes sejtetem kinezta-e, — ki tudná azt megmondani?

A leány meg csak dalolt tovább igaz örömben.

II.

Bajcsi uram meg a felesége ott ültek a belső szobában. A bíró tenyerére hajtotta a fejét s meglátszik rajta, hogy nagyon kemény diót akar feltörni. Sokáig hallgattak. Végre is Bajcsi felkapta fejét, öklével odaütött az asztalra, mintha csak a bírói pecsétet adná valamire.

— Eb a ki bánja — szól a bíró — Andris keresve sem találhatna magának Veronánál szebbet, jobbat. Igaz, hogy szegény a leány, de van két munkás keze, aztán meg a gyerek elég módos arra, hogy azt vegye el a kit szeret?

— Igaz édes uram — szól a bíró asszony — szép pár lenne belőlük. De gondolja csak kelmed, mi lesz akkor, ha a fiatalok megtudják, micsoda istencsapás történt az apjukkal. Igaz, hogy egyikük sem tudja, hogy mint halt el az apjuk. De megtudhatják.

— De nem fogják megtudni — mondta a bíró határozott hangon. Talán maga az Uristen akarta úgy, hogy épen ez a két gyerek legyen egymásé, a kiknek az apjuk olyan nagy, vad haragot tartott egymással.

— Jó, jó, apjukom, de mit szól majd a...

ziti az a körülmény, hogy egy hadihajó körülbelül öt heti utazás után érkezhettek csak meg Kinába s nem alaptalan az a feltevés, hogy ez idő alatt a rend Kinában helyreáll, vagy legalább is vége lesz a tengeren folytatott akciónak.

A Zentát a takui erődök körül lefolyt harcokról szóló táviratok eddig nem emlegették. Ezért tehát egyelőre nem lehet tudni, hogy részt vett-e a hadihajónk ebben az ütközetben s hogy milyen feladat jutott neki. Idáig ugyanis egyetlen egy hatalom sem kapott közvetlen hírt arról, hogy kik vettek részt a takui ütközetben. Tokióba, a japáni kormányhoz június 17-én, délben érkezett egy hivatalos értesítés, mely azonban csak a harc megkezdését jelenti, eredményéről pedig nem szól semmit. Idáig minden távirat csak kerülő uton, közvetve érkezett. Éppen azért eddig még nem lehet határozottan megmondani, hogy milyen helyzetben volt a Zenta az ütközet napján. Még legelőbbet mond az a sanghai-i távirat, mely jelzi, hogy a tüzelesben a mi hadihajónk is részt vett s a Dalziel-tügnökség jelentése, amely szerint a takui erőd-szárazföldön való megostromlásában osztrák-magyar csapatok is részt vettek. A király tegnap fogadta *Czikann* kínai osztrák-magyar követet és jelentést tétetett magának arról, hogy milyen volt Pekingben a helyzet a követ elutazása előtt.

Csodás változatosság.

— A lapok Tisza Istvánról. —

Milyen szép dolog az, hogy a budapesti lapok saját külön tudósítókát küldtek ki a tegnapi beszéd alkalmából. Így aztán, ha a lapok véleményeit olvassuk, láthatjuk, mi mindenfélét mondott a szabadelpártú új biharmegyei elnöke; mindenik azt olvassa ki belőle, a mit akar. Igaz ugyan, hogy némelyik saját külön nem is jött el Nagyváradra, hanem ott a szerkesztőségi szobában készítette a bevezetést és a kommentárt. Így sikerült a következő változatos szemlélet összehöngésznünk:

Budapesti Hírlap:

Ma mondta el Tisza István gróf előre hirdetett beszédét, a melynek meghallgatására nagy

számmal jöttek el a Tiszák hívei a megyéből és a városból: magának *Örley* képviselőnek választókerületéből kétszáz (!) választó jött el. A beszédet úgy kommentálják, hogy a Tisza István belügyminiszteri programbeszéde, de ezt a vélekedést a Tiszákhoz közel álló képviselők határozottan megzafolták.

Tisza minden bevezetés nélkül fogott beszédéhez s azt mondják, hogy ilyen higgadtan még soha sem beszélt; egyenlő mértékkel iparkodott mérni Bánffy és Széllnek. A mikor Tisza Bánffyról beszélt, sokáig tartó, zúgó taps támadt. Nagy megnyugvással fogadták Tiszának azt a megjegyzését, hogy Széll politikája a régi szabadelvű politikának folytatása. *Mikor Tisza a nemzetiségekről szólott, az oláhok éljeneztek és se treascát kiáltottak. (!)* (Nem láttunk ott egy szál embert sem közülök).

Egyetértés:

A programbeszéd iránt nagy érdeklődés nyilvánult, annyira, hogy gróf Tisza István a szabadban volt kénytelen elmondani beszédét, nem lévén Nagyváradon elég nagy terem arra, hogy befogadja mindazokat, a kik meg akarták hallani. (Bizonytalán a nagy érdeklődés miatt esett a rendezőség választása Nagyvárad legkisebb helyiségére, e Széchenyi-szálloda termébe.)

Magyar Hírlap:

Tisza István beszéde tulajdonképpen három részből állott:

Az első a múltban követett politikájának igazolása.

A második rész *határozott és nyílt, minden utógondolat nélkül való állásfoglalás, a bizonyos protestáns részről megindult felekezeti bujtogatással szemben.* (Hiszen éppen azt szerettük volna hallani! Valami másról volt ott szó.)

A harmadik rész a 67-es alap szükséges voltának hangsúlyozása.

Festi Hírlap:

A nap folyamán meg se igen látszott a városban, hogy itt politikai gyűlés készül; a város közönsége se igen törődött vele (v. ö. Egyetértés, 167. sz. 2. oldal). A képviselők közül *Örley* Kálmán még délután a kioszkban egyedül szűrölgött fekete kávéját, holott a párt elnöke-

nek hivatalos tudósítása szerint ez alatt kétszáz margittai választója volt a városban (azaz hogy csak a jelentésben). Csak késő délután érkeztek be a vidékiek kocsikon, szekereken, sőt *lőháton* (!) is.

Tisza István beszédében egyebek közt erős helyesléssel találkozott a protestáns felekezeti mozgalmak elítélése, de ebbe a kérdésbe Bánffy nevét nem vegyítette, úgy, hogy tisztán általánosságban maradt s még a néppártra is épp úgy szólott, mint azokra, akik felekezeti kérdést csináltak a református egyház nevével.

Alkotmány:

Tisza István egy árva szóval sem ítélte el Bánffy báró kálvinista akcióját, ellenben brutálisan megtámadta a katolikusok önvédelmi harcát. Mint a kárvalott cigány, úgy dicsőítette Bánffyt is, Széll Kálmánt is (még volt a nemzetipárt elvtagadására is volt pár, kegyes elismerő szava) és előhozakodott újra az apja régi nótájával: hogy t. i. Magyarországon mint honszeretőpárt csak egy párt lehetséges: a régi szabadelvű párt. Hogy Széll Kálmán megköszöni-e a Tisza István dicséretét, az az ő privát dolga.

Pester Lloyd:

Nagyváradon, ezen a Tiszák számára hagyományosan kiválasztott helyen beszélt Tisza István gróf s beszéde nem fog benyomás nélkül elhangzani, bárhol tekintjük, mindenütt érdekes. A visszapillantó rész, az erősen szubjektív színezet által egyáltalán nem vesztett bájából. Főszólyt arra fektetett, hogy Széll Kálmán államférfiúi egyéniségében a jelen és jövő biztos zálogát látja. Ezzel határozottan visszautasítja azt a lappangó gyanúsítást, mintha a szabadelvű pártnak az a része, melyet Tisza nevével szoktak azonosítani, csak félig-meddig nyugodni-bele a változásokba s csak félig-meddig támogatná Széll Kálmánt. Tisza dicsérete és elismerése különös elégtételül szolgálhat Széll Kálmánnak (vajh miért?). Elfogulatlanságának, világos történelmi látásának és politikai érzékének fényes tanúságát adta, midőn a magyar katolicizmus érdemeit Magyarország újjászületése körül elismerte, de óva intett egy felekezeti háború veszélyeitől. Ez a magyar nemzet és társadalom felbomlására vezetne. (Csak any-

— Hadd el asszony. Senkinek semmi szava, ha én beszélek. A fiatalokból egy pár lesz, ha az Isten is úgy akarja. Punktum!

A bíróné tudta már, mit jelent az a punktum. Nem is ellenkezett, csak úgy magában emésztődött. De hát az nem használt semmit. Andris meg Verona mátkapár lett.

És a falu népe nem is igen csodálkozott ezen. Amióta a bíróné vette pártfogásába a Pásztor leányt, azóta megbocsátották neki az apja bűnét.

Csak Csapóék nem látták jó szemmel a dolgot. Különösen Csapónét ette a méreg, mikor megtudta, hogy a gazdag Zápor gyerek gyűrűt cserélt a gyilkos leányával.

Csapóné asszony ugyanis úgy számított, hogy Andris gyerek nagyon oda illenék az ő Juliska leánya mellé. Főtt is a feje, hogy mi módon gabalyithatná össze a fiatalok, már mint Andris és Verona ügyét.

Ez az asszony ismerte mindkét familia történetét s tán éppen azért is ette egy a méreg.

— No majd elveszem a kedvét én ennek a Pásztor porontyának — gondolta magában Csapóné.

És úgy is tett. Egyik este megleste Veronát, amint éppen az édes anyjához iparkodott.

— Nem állnál meg egy szóra, Verona lelkem!

— Akár kettőre is, néném asszony — szólt a leány s aztán odament az asszonyhoz.

— Aztán mi mondani valója volna néném asszonynak?

— Sok, nagyon sok. Nem is mondhatom el itt a pitvarban. Hanem ha van egy kis ráérő idő, kerülj beljebb.

A leány el nem tudta gondolni, mit akarat vele ez az asszony, de azért csak bement utána a szobába.

Csapóné pedig betette maga után az ajtót, még a zárt is ráfordította.

— Ejnye, de bezárkózik néném asszony! Csak nem akar meggyóntatni?

— Pedig olyas valami szándékom volna. Ül le csak Verona s aztán hallgass rám.

— Hallgatom asszonynéném, csak mondja — szólt a leány most már kissé remegve, félve attól, a mit hallani fog.

Csapóné meg oda ült közel a leányhoz s úgy beszélt hozzá:

— Mondd csak Verona, igazán a Zápor Andris felesége akarsz lenni?

— Ha az Isten is úgy akarja, édes nénémasszony, hát miért ne?

— Pedig nem fogsz az lenni — szólt Csapóné, kit egyszerre előntött a méreg, meg az irigység.

— Aztán miért nem? — kérdezte a leány némi büszkeséggel?

— Hát azért, mert én nem engedem. Érted?!

— Csakhogy én nem kérem ám ki nénémasszony engedelmét.

— Ha kéred, ha nem, fogadom, hogy nem léssz Zápor Andris felesége. Hallgasd csak! Tu-

dod-e, mi volt a te apád, hol halt meg, mit csinált?

A leány nem tudott szólni. Egyszerre megkapta valami borzasztó sejtélem. Úgy félt attól, a mit ez az asszony mondani fog. Az meg beszélt tovább gyilkos, gyűlöletes őszintességgel.

— Hát ugy-e nem tudod? No majd megmondom. Gyilkos zsvány volt az apád, ki megölte Zápor András édes apját. Ezért aztán befogták s ott halt meg a vármegye tömlőcében.

Ezt talán már nem is hallotta az a szegény leány. Elféledett s úgy bámult maga elé. Csak nagy sokára jutott szóhoz, de ekkor is olyan fáradt, tompa hangon beszélt.

— Igaz, ez, nénémasszony?

— Ugy éjlek, hogy igaz. Ha nem hiszed, kérdezd meg a bírót, vagy anyádat, vagy akárkit a faluban. Hát a felesége akarsz lenni Andrisnak? — kérdezte ördögi gunynyal az asszony.

A leány felállt. Egész testében remegett a belső indulattól. Valami nagyon keserű, lemondó hangon szólt az asszonnyhoz:

— Nem akarok, Csapóné. De hadd menjek. Kendet meg úgy áldja meg az Isten, a mint megvert engem.

Aztán elment a leány. Egyenesen az anyjához sietett.

Annak nem szólt semmiről semmit. Csak mikor elvált tőle, akkor megcsókolta nagy-nagy s szeretettel mind a két orcáját.

nyit füzünk hozzá, hogy a kormány német szócsöve a helységnevekről megalkotott törvény óta még mindig csak *Grosswardein*-t ismer, akár a zöldszász lapok).

Érdekes fölemlitenünk, hogy egyik fővárosi lap sem foglalkozik Tisza beszédével vezércikkben.

Milyen szép is az a »saját külön hiteles tudósítás!« Meg a közvélemény irányadó ítélete! Csak el kell tudni igazodni rajta.

Biharmegye közgyűlése.

— Első nap.

Nagy Biharvármegye törvényhatósága tegnap kezdte meg nyári közgyűlését.

A nagy gyűlésterem szépen megtelt bizottsági tagokkal, akik között igen sok jegyző is volt. Megjelent jó része azoknak a bizottsági tagoknak, akik a Tisza ünnepeltetésből maradtak itt s még most is a pártelnök székfoglalójának és az azt követő bankettnek anynyira hangoztatott »hatása« alatt voltak.

A gyűlés első napja egész csendben folyt le; így aztán elintézték 83 ügyet, egyszerű tudomásul vétellel.

Még pár nappal ezelőtt zajosabbnak ígérkezett a közgyűlés, mert híre ment, hogy a megüresedett II. oszt. árvaszéki ülnöki állás betöltésénél két jelölt lesz. Az egyik híresztelt azonban nem pályázott s így a választás is egyhangulag ment végbe.

A közgyűlést ma folytatják, előreláthatólag és ősi szokás szerint, a tisztikar jelenlétében, más bizottsági tagok nélkül.

A közgyűlés lefolyásáról részletesebb tudósításunk a következők:

Beöthy László főispán elnöke alatt jelen voltak:

Szunyogh Péter alispán, Papp János főjegyző, dr. Wallner Ödön t. főgyógyász, Miskolczy Árpád főszámvévő, Cziffra Gerő főpénztárnok, Hraniczky Károly árvaszéki elnök, gr. Tisza István, Széchenyi

Az első embert, a kivel találkozott, megszólította:

— Mondja urambátyám, igaz, hogy az én édes apám ölte meg Zápor András apját?

A szegény embert úgy meglepte ez a váratlan kérdés, hogy csak annyit mondott rá:

— Igaz biz' az hugám! — aztán elsietett.

A leány meg még ott állt egy darabig, aztán megindult az utcza másik vége felé. Sietett, mintha valaki üldözte volna.

Pedig csak a szive fájt neki nagyon, azon ütöttek egy nagy, fájó sebet.

III.

Volt miről beszélni a faluban. Hogyne, mikor Pásztor Verona alig egy pár nappal a lakodalma előtt eltűnt a faluból és senki se tudta, hova, merre vészett.

— Rossz a vére, akár csak az apjái — mondták rá mindjárt, különösen Csapóné.

— Nem kell neki a becületlen kenyer. Jobb is, hogy elhordta magát.

Nem is tudta meg senki, mi lett a leányból. Csak az édes anyja áldotta, mikor egy néha-néha egy pár forintot küldött neki valahonnan a harmadik vármegyéből, a hol épen szolgált.

Jenő, Radnay Farkas, Fetszer Antal kanonokok, gr. Tisza Kálmán, Örley Kálmán, Fassie Tódor, Telegdi József, Hegyesi Márton, Schlauch Nándor, Kiss József, Miskolczy Árpád, Gyöngyösi István, Kikinday Gyula, Verner Kálmán, Rednik Gábor, Wertheimstein Alfréd, Márkus László, Bodó Bertalan, Körner József, Beöthy Pál, Széles József, Jezerniczky Dénes, Kovács András, Dömök Kálmán, Fandly József, Rozemberszky Gyula, Szőke József, Kovács Jenő, Jakab Rezső, Bitzy János, Középesy Kálmán, Böllöny Menyhért, Popeszkó Mihály, Erdélyi Farkas, ifj. Bika J. Drágán Sándor, Korb J. Papp Gergely, Pallay Lajos, Bán Sándor, Meskó Zoltán, Mátray István, Filip Tódor, Bajza Kálmán, Papp György, Hoffmann Henrik, Zilahy Lajos, Filip Sándor, Kiss Gyula, Papp József, Lungu Gábor, Géczy Lajos, Beliczay Sándor, Ujházy Antal, Ciumpé Tivadar, Reinle Gyula, Markovits Károly, Mütter Ferencz, Lovassy Ferencz, Markovics Antal, Schvarcz Ferencz, Fleischer József, Csapó Márton, Beöthy Dávid, Jancsó Dezső, Szathmáry-Király Andor, Balogh István, Udvarhelyi Béla, Jánosi Lajos, Koloniháry János, Juricskay Ákos, Nadányi Miklós, Ötvös Gyula, Osváth Lajos, Fráter Kálmán, Tamásfalvi Thury Ignác, Osváth József, Fássy Lajos, Beliczay Elek, Beliczay Sándor, Rozmann Izsák, Benitz István, Lichtmann Menyhért, Tóth Albert, Lovász Sándor, Baranovits Ferencz, Schvarcz Márton, Kemény Jenő, Erdélyi Farkas, Vas László, Jelinek Géza, Bleyer Lajos, Ertsey Dezső, Kovásznai Marcell, Török Imre, Fridmann Bernát, Kovács Béla, Kékus István, Eder Géza, Balogh Lajos, Szunyogh Zsigmond, Korom József, Bige György, Bérczy Imre, Gavra Miklós, Zigre Miklós.

Papp János főjegyző felolvassa az alispán időszakos jelentését, amelyben az alispán a vármegye állapotáról számol be. A lefolyt évnegyedben a közegészségügyi állapot nem volt kielégítő s több betegség fordult elő, mint az előbbi évnegyedben. Majd szól az időjárásról és az elemi csapásokról. A sok esőzés miatt a Berettyó vize annyira megdagadt, hogy kiöntött és a környék mezőin nagy károkat okozott. — Belényes és Vaskóh vidékén a jégviharok, különösen a vetésekben óriási károkat okoztak.

A munkás viszonyokról szólva örömmel konstatálja, hogy azok nyugodtak s a jövő aratáskor a mezőgazdasági munkálatok minden akadály nélkül fognak lefolyhatni.

Az adókról jelenti, hogy a nép anyagi helyzete és az elemi csapások miatt, melyek a termést tönkretették és a szegény nép megélhetését is veszélyezteti, az adóbehajtás nagyon lánghán foly s különösen az aratás előtt az adók szigorú behajtása keresztülvihetetlen.

A vármegye közbiztonsága égető szükségnek tartja több új csendőri-őrs felállítását s a csendőrség szaporítása végett az alispán érintkezésbe lépett a csendőr-parancsnoksággal.

Végül bejelenti, hogy a vármegye területén megejtett sorozások eredménye kedvező.

A közgyűlés az alispán jelentését tudomásul vette.

Az elnök az ülést 5 perczre felfüggesztette.

Választás.

Szünet után az elnök bejelenti, hogy Rezey Gusztáv árvaszéki ülnök elhalálzásával a megüresedett állásra *Biszlarszky* Iván megyei aljegyző pályázott, a kit a közgyűlés *egyhangulag* megválasztott.

Beöthy László főispán a felmerült szükséghez képest *Werner* Kálmánt tiszteletbeli főszolgabíróvá és *Fráter* Emilt tiszteletbeli szolgabíróvá nevezte ki.

Miniszteri leiratok.

A m. kir. hadügyminiszter leirata alapján Biharvármegye alapítványán a honvéd hadapród-iskolába való felvételre a közgyűlés *Ambrus* György megyei irnok *Aladár* fiát ajánlja.

A belügyminiszternek a vármegyéhez az új bünvádi perrendtartás folytán felmerülő

költségek fedezése tárgyában küldött rendeletét a közgyűlés tudomásul vette. — Tudomásul vették a belügyminiszternek azt a leiratát, mely szerint a gyámpénztári készletet ezentul az *Prszágos-Hitelközvetítő* pénztárába is el lehet helyezni.

A magyar-csékei megyei építkezések számadásait a belügyminiszter jóváhagyta, a mit szídtén tudomásul vett a közgyűlés.

Majd a kereskedelmi miniszternek a biharmegyei törvényhatósági közutak fenntartására vonatkozó leiratát tárgyalta s a földmívelési miniszternek mezőgazdasági házi iparoktatás tárgyában kiadott rendeletét tudomásul vették.

Az alispán előterjesztésének elfogadása mellett vármegyei pénzkészlet szabályrendelet némely szakaszainak módosítása elrendeltetett. A vármegyei tisztviselők és alkalmazottak fizetésének rendezése céljából szükséges öszszegnek a jövő évben rendelkezésre bocsátása iránt a belügyminiszterhez felterjesztés intézettek.

A vármegye kezelő és szolgaszemélyzete részéről 15 százalékos drágasági pótlék iránt beadott kérvények elutasítottak.

A központban alkalmazott irnokok részére előzőleg megállapított 15 százalékos drágasági pótlék, a központi járási irnokra a kórházi algonokokra és irnokra kiterjesztetett.

A járási irnokok — fizetésük felemelésére irányuló kérelmükkel elutasítottak.

Zala, Zemplén és Szilágyvármegyéknek, az olaszbor-vám felemelése ügyében megküldött átiratai tudomásul vétettek.

Hasonlóképp tudomásul vétettek: Csongrád vármegyének a pusztai birtokok adókedvezményére és a korcsmai hitel korlátozása.

Hevesvármegyének a bünvádi perrendtartás módosítására;

Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun vármegyének, a közigazgatási ügykezelés egyszerűsítésére;

Békés vármegyének a nagy-szalonta-sarkadi ut államosításához való hozzájárulására vonatkozó átiratai, — továbbá:

A közigazgatási bizottság évi jelentése.

A közoktatók belételeiről és működéséről szóló évi jelentés.

A Jezerniczky-féle alapítvány alapító oklevele elfogadtatott.

A gazdák országos biztosító szövetkezetének megalakítása — meghirdettetett.

Az erdőőrök fizetésének — a házi pénztár utján való — kezelése és kiszolgáltatása elrendeltetett.

A közoktatóknál szükséges éjjeliőri állás szervezésének engedélyezése iránt, — Hegyesi Márton biz. tag ellenindítványa daczára — a belügyminiszterhez felirat intéztetik.

Az alispán előterjesztésére, a községi közlekedési közutak segélyezésére megállapított évi 24.000 korona, 30.000 koronára felemeltetett s egyuttal a törvényhatósági utak hálózatából kihagyott közutak helyre állítására 20.20 korona engedélyeztetett.

A nagy-szalonta-sarkadi viczinális közut műtárgyainak helyreállítása engedélyeztetett.

Sarkad, Sarkad-Keresztur és Okány községek viczinális utfenntartására irányuló kérelmükkel elutasítottak.

A néhai gróf Tisza Lajos által tett iskolai alapítvány törzstőkéjének befizetése tudomásul vétetett s annak külön alapként való kezelése elrendeltetett.

Tudomásul vétetett, hogy a gróf Tisza Lajos nevét viselő alapítvány ez évre Böllöny Andor joghallgatónak adományoztatott.

Bihar-Félegyháza községnek telekkönyvi rendezésre vonatkozó határozata jóváhagyatott.

Nagy Márton és Böllöny György főszolgabíróknak 6—6, dr. Fráter Imre kórházi igazgató-főorvosnak 4 és Ravazdy Lajos irnoknak 3 heti, Székely József járási irnoknak 3 hónapi szabadságidő engedélyeztetett.

Szilasi György irnok nyugdíjazása iránt az intézkedés megtétt.

B.-Püspöki község telekkönyvi peres ügyére vonatkozó határozata érintetlenül hagyatott, azonban kimondatott a képviselőtestület tagjainak vagyoni felelőssége.

Báránd községnek, Vass András és társai ügyében hozott határozata — helyben hagyatott.

B.-Böszörmény község pótköltség előirányzatából a peres föld jövedelme töröltetett.

Bártfalva község ingatlan eladás ügye — jóváhagyatott.

Pusztá-Ujlak község telekkönyvi ügyben hozott határozata — visszaadott.

Belényes-Ujlak, B.-Félegyháza és Okány községek f. évi költségelirányzatai — jóváhagyattak.

Körösszeg község határozata felelősség megállapítása ügyében — jóváhagyatott.

B.-Udvari község, az orvosi lak helyreállítására köteleztetett.

Kötegyán községnek a nagyszalonta-sarkadi ut irányának megváltoztatása iránt beadott kérvénye, gróf Tisza István felszólalása után a kereskedelemügyi miniszterhez pártolólag terjesztetik fel.

A vármegyei, továbbá a Nagy-Szalonta, Sarkad és B.-Diószeg községek gyámpénztári 1899. évi számadások jóváhagyattak.

Bletkán Veronka követelése a gyámpénztári tartalék alpból kiutaltatott.

Maricsa Jánosné gyámpénztári adós ellen a per megindítása elrendeltetett.

A gyűlést ma folytatják.

Tiszavirágok.

Pompás dolog volt ma végigolvasgatni a lapokat, melyek a mi Tisza-járásunkkal foglalkoztak.

A külföld még nem nyilatkozott, gondolom, holmi kínai ügyek foglalják le figyelmét, de a hazai sajtó annál inkább.

Mennyi buzgó erőlködés, hogy ezt a kis eseményt nagygyá fujják.

Egyik fővárosi lap azt írja, hogy nem volt olyan nagy terem, mely befogadni képes lett volna az egybe gyűlteket, tehát szabad ég alatt kellett beszélni Tiszának.

A fővárosi publikum bámul e hiren, hiszen mit tudja ő, hogy a Széchényi fogadó nagyterme a Sasban, Lloydban és Zöldfában van, otthon pedig csak apró éttermekeket tart, mit tudják ők, hogy a szabad ég egy nyári söröző vendéglő udvart jelent.

Egy dolog azonban szemet szur nekünk is, az, hogy vezér cikkben egy fővárosi lap sem foglalkozik a beszéddel.

Pompás volt a beszámoló rendezése is.

Először egy szűk kis helyiséget teli raktak székekkel, hogy így biztosítva legyen az, hogy nem maradt üresen a terem. Azután, hogy látták beszállingózni az embereket, kirendelték az összegyűlteket az udvarra. Itt jobb a levegő s ha éljenek kezdenek, a nyitott kapun csak betódul a kíváncsiság, hisz be jönni nem kerül pénzbe.

Az is igen megható volt, mikor egyik kocsi a másik után dübörgött be az udvarra, úgy, hogy a szónoknak meg kellett állni beszédében s Hlatky-nak, — ki nem tartozik a megyei szabadelvű pártba — kellett leinteni a kucsirozást.

Nem nagy veszteség volt ugyan, ha egy-egy passust nem hallottunk is a beszédből, de mégis röstellettük, hogy ha már valakit vendégül látunk, hát annyit se törődnek vele, hogy legalább zavartalanul beszélhetne.

Ez azonban a lelkes rendezőség belügye.

Érdekes visszhang volt egyik lapársunk vezércikke is, melyben az volt írva, hogy a hol a protestantizmus uralkodik, ott türelem van és béke. Ó német kulturharcz becukott püspökei és elűzött szerzeteseivel, ó Anglia, mely díjat tüztől ki a kató. papok fejére s ma is testvéreleg folytatod Irországot, ó jeles mondás inkább 10,000 ellenség a határon, mint egy mise a határon belül, ó éjszaki tartományok, hol alig van emancipálva a katho-

licizmus, te mind bizonyítod, hogy a cikkiró ur legfeljebb is haragban van a történelemmel.

Kénytelenek vagyunk mindezek után kijelenteni, hogy a jámbor Szabadságnak igaza van. Misztifikáció volt azt írni, hogy 150 ember s a kíváncsiak ugyanannyia hallgatta a beszédet. Nem volt ott független ember 150 sem, hanem nagyrészt hivatalnokok és egy jókora csapat öszövétségi polgártárs. Misztifikáció volt azt írni, hogy e székfoglalást rendezte valaki, mert az a lehető legrendezetlenebb volt, a szó legkeményebb értelmében.

És még egy misztifikáció, mit jámbor álmodozók vetettek felszínre — a hogy valaha *felfele folyjon a Tisza*.

Kóby.

UJDONSAGOK.

TAJÉKOZTATO.

Régészeti és történelmi muzeum (Schlauch-park) nyitva minden vasár- és ünnepnap d. e. 10 órától fél 1-ig és d. u. 3-5-ig 20 fillérért. Kedden és csütörtökön d. u. 3-5-ig 40 fillérért. Más időben 1 korona.

Julius 15. Az ev. ref. egyházi énekkar dalestélye a Sport-téren.

* **Te Deum.** A nagyvárad Orsolya-zárdában most folynak a vizsgálatok meglepően szép eredménnyel. A munka-kiállítás még mindig megtekinthető június hó 29-ig, a mikor a zárda templomában megtartják az évszázás alkalmából az ünnepélyes Te Deumot.

* **Stefánia nem válik.** Triesztből telegrafálják, hogy Lónyay Elemér gróf a Piccolo című újságnak levelet irt, amelyben koholmányának mondja azt az olasz újságokból átvett hírt, hogy feleségétől válni készül.

* **Disztribúció Tisza tiszteletére.** Örley Kálmán országgyűlési képviselő tegnap délben nagy lakomát rendezett gr. Tisza István és a Nagyváradon időzött képviselők tiszteletére. A lakomán ugy a megye, mint a város szabadelvű párti előkelősége is jelen volt.

* **A szent korona kiállítása.** A jubileumi szent év alkalmából az ünnepélyeket rendező bizottság tervbe vette, hogy a magyar szent korona ez év augusztus 15-étől, Nagy-Boldogasszony napjától augusztus 20-áig, Szent István napjáig közszemlére állíttassék a budavári koronázó Mátyás-templomban. A kitétel nagy fényvel történnek. A szertartást **Vassary** Kolos biboros hercegprimás végezné az ország nagyjainak jelenlétében. A szent koronához a vidékről zarándoklatokat rendeznének. Mivel azonban a szent koronát a koronázási műkincsekkel együtt a budai királyi paletában őrzik és annak kitételéhez a király, valamint a kormány beleegyezése szükséges, az illetékes egyházi hatóság megindította a tárgyalást a kormányval a szent korona kitételének megengedése iránt.

* **Vesztett kutya garázdálkodása.** Tegnap nagy izgalmat keltett egy vesztett eb garázdálkodása. A járó-kelők kezdetben nem ismerték fel a vesztett ebet. Egyszerre neki ment az arra menő **Hamza** Jenő fiatal cigányprimásnak, a kinek a nadrágját megtépte és a lábát is megharapta. — Az állatorvos megállapította, hogy a kutya vesztett volt, s így a fiatal **Hamzát** dr. **Fráter** Imre közközházi igazgató tanácsára felviszik a Pasteur-intézetbe. — Szegény Hamza Jenő nem egyhamar muzsikál a borszéki-fürdőben!

* **Tartalékos főhadnagy.** A király **Szabó** István országgyűlési képviselőnek az ötödik huszárezrednél viselt főhadnagyi rangját, amelyről tudvalevőleg leköszönt, kérelme folytán ismét visszaadta.

* **Kossuth Lajos sógora meghalt.** Dülnek, dülnek egyre az öreg honvédek. A pozsonyi tudósítónk távirata egy újabb gyászról ad hírt, melyben jelenti, hogy **Meszlényi** Jenő, **Kossuth Lajos sógora**, a ki mint vitéz magas rangu katona végig harcolta a magyar szabadságharcot, tegnap 85 éves korában Pozsonyban meghalt. A halálhír a városban és vidéken nagy részvétet keltett.

* **Uj anyakönyvvezetők.** A belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök anyakönyvvezetőkkel a monospetri kerületbe **Dobozy** Mihály jegyzőt, a hegyköz-szentmiklósi **Gedeon** Mihály jegyzőt, a nagymarosiba **Bika** János körjegyzőt, továbbá anyakönyvvezető helyettesekké: a nagy-létai kerületbe **Éles** Imre ny. tanítót, a papfalvaiba **Nagy** Károly s. jegyzőt, a bikácsiba **Tömölő** Árpád jegyzőt irnokot s végül a rojtiba **Birsán** János s. jegyzőt nevezte ki.

* **Atzél György báró eltűnt.** Mint a budapesti tudósítónk táviratozza, a Neue Freie Presse vasárnapi számában egy hirdetés jelent meg s a hirdetés mellett a keresett báró **Atzél** György arcképét is közli. A hirdetésben báró **Atzél** Györgyöt, ki fia báró **Atzél** Bélának, azért keresik, mert atyja után örökség maradt rá. Báró **Atzél** György 23 éves s legutóbb Nápolyból irt levelet s azóta eltűnt. A hirdetést a bécsi Goldberger-féle magán-detektiv intézet tette közé s 3000 korona jutalmat ígér annak, a ki hollétét tudatja. — Báró **Atzél** György pár évvel ezelőtt **Nagyváradon** szolgált mint huszáronkéntes.

* **Megölte a testvérét.** A harag már többeknek boldogságát, szerencsét temette sirba. Gyűlöletes dolog, de sokkal inkább az két testvér között. Szeretetlen, boldogságban sorunkkal megelégedetten éltek egymással egyideig **Szakál** József és testvére. Boldogságukat nem zavarta mi sem, egyetértőleg, mint testvérekhez illik, osztozkodtak meg keresetük felett és a békesség honolt csendes hajlékukban. Ámde ez a jó egyetértés, nem tartott sokáig, megzavarta ezt a harag, mely a két testvért lassanként elidegenítette egymástól. Ezután rendszeren civakodtak s minden csekélységet felhasználáltak arra, hogy egymást ingereljék. Így történt ez tegnap is. Valami semmisségen összekaptak, a szóváltás mind hevesebbé vált. **Szakál** József öcscsét végre is teljesen kihozta sodrából, a harag elvakitotta és felkapott egy kést s azzal rohant bátyjára. A dulakodás közben a kés **Szakál** József hasába merült s azt teljesen felvágta. A fájdalomtól hangos kiáltással terült el a földön **Szakál** József, míg öcsce megborzádva tettétől elrohant. A szomszédok jöttek a **Szakál** segítségére s az előhívott orvos tanácsára Debreczenbe szállították. Tegnap este érkeztek meg vele, de kihallgatni már nem lehetett mert eszméletét veszítette s kevéssel éjjel előtt kiszenvedett.

* **Sztrájk az államvasuti gépgyárakban.** Ma reggel járt le az a határidő, a melyet **Vajkay** központi igazgató kötött ki a sztrájkoló munkásoknak, hogy ismét munkába álljanak. A gyár kapui előtt ma ismét nagyobb csődület volt, azonban 8 órakor a sztrájkolók megint kivonultak a Népligetbe. Mintegy **hét száz** munkás azonban munkába állott. A többiek folytatják a sztrájkot és ezekre nézve az igazgatóság beváltotta fenyegetését. A gyár kapujára ma délelőtt hirdetményt függesztettek ki, a melyben tudomásukra adják a munkásoknak, hogy mindazokat, a kik ma reggel nem állottak munkába, elbocsájtják és föl-hívják őket, hogy jelentkezzenek a leszámoló-

lásra. Azonban a sztrájkolók még tegnap este tartott gyűlésükön elhatározták, hogy senki sem fog jelentkezni munkakönyvéért és leszámolni sem fog. Ebben az esetben az igazgatóság a leszámolás befejezése után, a jövő hét elején, az összes munkakönyveket és a munkásoknak járó összegeket a X. kerületi elöljáróságnál helyezi letétbe. A munkások ma délelőtt a népligeti sztrájk-tanyán gyülekeztek, a hol a 90 tagu sztrájk-bizottság állandóan permanenciában van. A sztrájkolók csendesen viselik magukat és a gyár kapuja előtt álló lovasrendőrnek semmi dolga sem akadt.

* **Élve eltemetett munkások.** Rétfaluban történt tegnapelőtt. Öt munkásember kutatással foglalkozott a községi csordajáráson. Már nyolcz méter mélységre haladtak be, de azért nem tartották szükségesnek, hogy a felső falakat megtámaszassák. Szombat délután javában dolgoztak a munkások. Négyen és pedig: Bericza János, Margai Ferencz, Lajtós Ferencz és Seres Ádám lent dolgoztak a kut fenekén, Harmat András pedig felülről huzta fel a kiásott földet. E közben a homokos talaj meglazult s a kut falai bedőltek, maguk alá temetve a négy munkást. Harmat rögtön befutott a faluba segítségért, honnan több emberrel visszatérve, hozzáálltak a mentéshez. Mire azonban a beomló földet elhánták, Lajtós Ferencz és Baricza János már megfuladtak. Margait és Serest súlyosan megsérülve, de még élve huzták ki a föld alól, de felgyógyulásukhoz alig van remény.

x **Katona-zene a Bazár-kertben.** Az újonnan, gyönyörűen átalakított Bazár-kertben, az előkelő közönség találkozó helyén ma, csütörtökön este 8 órakor a 37. gyalogezred zenekara kitűnő műsorral hangversenyt rendez. A közönség kényelméről, kifogástalan kiszolgálásáról Harsányi József vendéglős gondoskodik.

A kínai háboru.

Gyorsan fejlődnek a távol Kelet eseményei. A hatalmak újabb csapatokat hajóznak be a Sárga-tenger féle s úgy látszik, nem válik be az a remény, hogy Ausztria-Magyarország elkerülhesse az eseményekben való katonai közreműködést. Trieszti táviratok szerint egy gyalogzászlóalj már hadilábra helyeztek s készenlétben tartják, hogy az első parancsra utra kelhessen Kína felé. Egy gyalogzászlóalj hadilábon körülbelül 800 vagy ezer ember. Hadihajó is indul Pólából, mint látszik, három: a »Kaiser Karl VI«, a »Mária Terézia« és a »Kaiserin Elisabeth.« A mozgósított zászlóalj az 1883-ban megalakított 97. partvidéki krajnai gyalogezred. Ifjú ezred, mely a tűzpróbát még ki nem állotta. Parancsnoka, Bernáth Alfonz ezredes, magyar ember.

Magyarországnak és Ausztriának legutóbb a krétai ostromzárbán vettek részt hadihajói s e sziget paczifikálásában katonái.

A ma érkezett hírekből látható, hogy milyen komoly volt az ütközet, a mely e hónap 17-én éjjel a tukai erődök bevételevel végződött. Az ütközet jelentékeny áldozatokat követelt. A Mandsur nevű orosz ágyunaszád a levegőbe repült, az Algerine nevű angol hajó pedig használhatatlanná vált. Az európai csapatok összes vesztesége 21 halott és 57 sebesült.

Taku előtt most a következő európai hajóhaderő áll. Oroszországnak két csataha-

jója, a Veeleki Sziszsoj és a Petrapavlovsk és nyolcz kisebb hajója; Angolországnak két csatahajója, a Verfleur és a Centurien, három czirkáló-hajója és tizenhat ágyunaszádja; Németországnak négy czirkálója, a Herta, a Hanza, a Kaiserin Augusta és az Iltis; Franciaországnak három nagy czirkálója és két folyamjáró hajója; Olaszországnak két hajója, az Egyesült-Államoknak négy hajója, monarkhiának pedig a Zenta torpedó-czirkálóhajója.

A haderőt azonban folyton szaporítják, minden nap indítanak utnak újabb hajókat a hatalmak s Franciaország is valószínűleg nemsokára nagyobb erővel fogja magát képviseltetni, mert jünnán-i konzuljának sorsa miatt a konfliktus rá nézve is kiélesedett, a minek Delcassé külügyminiszter a jünnán-i alkirályhoz intézett igen komoly és fenyegető táviratban adott kifejezést.

London, június 20. A Dail Mail és a Daily News jelenti Sanghaiból tegnapi kelettel, hogy a Seymour tengernagy parancsnoksága alatt álló expedíció, a mely Peking fölszabeditására indult, ellenséges csapatoktól van körülveve. A Times ugyancsak Sanghaiból jelenti tegnapi kelettel, hogy Li-Hung-Csang pénteken elutazik Kantonból, hogy az udvar meghívására Pekingbe menjen, továbbá, hogy a benszüllött hivatalnokok arra való tekintettel, hogy a mandsu párt lemondott arról a reményről, hogy a hatalmaknak ellentállhat, teljesen színt változtatott. A belföldi lapok jelentése szerint a kormány elrendelte Tunstuh-sziang tábornoknak és Pecsili alkirálynak letartóztatását és mind a kettőt átadták a büntetőbírósnak.

Trieszt, jun. 20. A térparancsnokság utasítást kapott, hogy az ott állomásozó Waldstetten nevét viselő 97. gyalogezredet azonnal helyezték hadilábra s legyen készen arra a parancsra, hogy az ezredet azonnal utnak kell indítani Kinába, Mária Terézia czirkáló hajón, a melyet most szerelnek fel Pólában.

A rózsaszínű hajtókás fehér gombos ezredet Trieszt környékéről egészítik ki, tehát nagyobbrészt olasz fiukból áll. Az ezred parancsnoka magyar ember: Bernáth Alfonz, rajta kívül azonban alig van több magyar az ezredben.

A Mária Theresia 5200 tonna nagyságu, gépei 9000 lóerejűek. Felfegyverzése 2 nehéz, 8 közepes, 2 könnyű, 20 gyorstüüzű ágyuból áll. A Mária Theresiára 30 tisztet, hivatalnokot és 472 altisztet és matrózt osztottak be.

Nemzetközi készülődés.

Jokohama, jun. 20. Hir szerint a hatalmak felkérték Japánt, hogy 20,000 embert küldjön Kinába a lázadás elfojtására. Japán valószínűleg beleegyezik ebbe.

Páris, jun. 20. Az orosz kormány bejelentette, hogy negyvenezer embert szállított Kinába.

Bécs, jun. 20. Itteni diplomáciai körökben kizártnak tartják, hogy egyes hatalmak közt versengés vagy ellentét merülhetne föl. Azt hiszik, hogy Seymour tengernagy két-három nap mulva 9—10

ezer emberrel ismét visszatérhet Peking felé.

London, június 20. (Saját tud. táv.) A Daily Expressnek a kínai lázadásról szóló legutóbbi híreit nem lehet ellenőrizni. A nyilvánosságra hozott hírekből annyi tény, hogy a pekingi csöcselék mikor meghallotta, hogy az európaiak Takut elfoglalták, számos idegent, köztük a francia és német követeket is felkoncizolta.

London, június 20. (Saját tud. táv.) A takui erődöknél heves harc volt a kínaiak és az európai csapatok között, a melyben kétszáz kínai katona esett el, százat pedig elfogtak.

Bécs, június 20. (Saj. tud. táv.) Krieghammer közös hadügyminiszter ma Triesztbe utazott, hogy a készülődést megsejmelje.

EGYESÜLETEK

A jegyzők gyűlése. A biharmegyei jegyző-egyesület a »Zöldfa-szálló« kistermében Vattay Gyula mező-telegdi jegyző az egyesület elnöke vezetése alatt tartotta közgyűlését. A közgyűlésen részt vett a központi jegyző egyesület képviselőjében az egyesület elnöke Kuncze Imre és az egyesület főjegyzője Kuskay Bálint is. A gyűlés legérdekesebb tárgya egy miniszteri leirat volt. A miniszteri leirat véleményadásra szolgáltatta fel a jegyző egyesületet. Biharvármegye ugyanis megalkotta a jegyzői díjszabásra vonatkozó szabályrendeletet és jóváhagyás végett felküldte a belügyminiszternek. A belügyminiszter pedig elküldte a szabályrendeletet elbírálás végett a jegyző egyesületnek. A közgyűlés elfogadta a szabályrendeletet avval a változással, hogy másolatok díjért nem 50 százalék, hanem 25 százalék szabandó ki. A közgyűlés több apróbb ügy elintézése után véget ért.

IRODALOM.

Kiskereskedők Lapja. Mint néhány nap előtt jeleztük, a kiskereskedők érdekeinek előmozdítására külön lap indul Nagyváradon, melynek első száma tegnap jelent meg. A lap minden hónap 20-án jelenik meg. Szerkesztője a nagyváradai és biharmegyei kiskereskedők társulatának agilis titkára, dr. Adorján Ármán. A lap első száma foglalkozik a kamarai választásokkal, vasárnapi munkaszünettel, a kiskereskedők országos értekezletével, a kereskedelmi kongresszussal s legfőképp az italmérési engedélyekkel.

Igazságszolgáltatás.

Elzüllött ifju. Nadányi Albert, aki intelligens uri családból származik, már ismeretes a törvényszék előtt. Egy templomrablás és több apróbb lopásért állott az igazságszolgáltatás előtt. Utóbb két lopást követett el. Az egyik lopást a Müller-czukrászdában követte el, másodsor meg Fisch Jakab lakásáról gyertyatartót lopott, s e két rendbeli lopás miatt ült a vádlottak padján. Megható jelenet volt a tárgyaló-teremben, a mikor a megtévelyedett fiatal ember sirva vallotta meg tettét, melyre végtelen nyomorúsága készítette. — A nagyváradai kir. törvényszék Nagy József elnöke alatt

Nadányi Albertet két rendbeli lopás vétségében bűnösnek találta és *hét havi börtönre* ítélte. Az ítélet jogerős.

Papp Béla a kuria előtt. Papp Béla és társainak szennázciós bűnyében nemsokára a legfelső bíróság is kimondja végső ítéletét. A borzalmas testvérgyilkosságról fölvetett terjedelmes bűnyügyi iratok ugyanis tegnap délelőtt érkeztek föl a kuriához s az iktatóhivatalban 6446. számot kaptak. Az iktatóívet a délutáni zárlat után nyújtják be szokás szerint Czorda Bódog kuriai másodelnökhöz, a büntető osztály vezetőjéhez, aki holnap kiosztja az illető előadónak, valószínűleg az első büntető tanács egyik bírójának.

Rajtacsipett tolvaj. A mint látszik, **Vitális** Imre nagyszalontai lakos nem igen akar ismerni különbséget az »enyém és tied« között. Már kétszer volt büntetve lopás miatt s tegnap harmadszor állott a törvényszék előtt hasonló bűne miatt. Lopni akart, de nem lohatott, mert megzavarták munkájában. A múlt évben, november 2-ik napjának éjjelén **Kádár** Ferencz nagyszalontai lakos házába sompolygott és záratlan kamrájából több dolgot összeszedett s már utban volt, a mikor 12 óra tájban Kádárnak hazatérő fogadott fia, **Kövesdi** Lajos észrevette. A tolvajnak sikerült ugyan elmenekülnie, egyedül az volt a vesztesége, hogy **Kövesdi** felismerte s másnap feljelentette a hatóságnál. A nagyváradi törvényszék tegnap ítélkezett ebben az ügyben s **Vitálist** bűnösnek mondta ki, a miért *egy esztendei börtönre* és három évig terjedőleg politikai jogainak az elvesztésére ítélte el a vádlottat.

SPORT.

Lóverseny Nagyváradon. A »Biharmegyei Gazdasági Egyesület« ez évben is megtartja a nagyváradi gyepen szokásos lóversenyét. A gazdasági egyesület lóversenyt rendező bizottsága tegnap délelőtt tartott ülésén az ideai lóverseny idejét szeptember hó 22. és 23-ára tűzte ki. A lóverseny iránt széles körben érdeklődnek s az ország néhány kitűnő versenylóva is részt vesz a futtatásokon.

REGÉNY-CSARNOK

Nem bánta meg.

Irta: Stella.

10.

A férfi keblét mély sóhaj hagyta el: sajnálta azt a szegény teremest, a ki annyira bizik benne, pedig...

— Miért sóhajtott? kérdé a leány gyöngéd részvétellel hangon — mondja, mi baja, már napok óta figyelem és felfedezéseim aggasztanak.

— Nekem bajom? — És ugyan mi volna? Nem vagyok-e boldog vőlegény?

Ez utóbbi szavakat önkénytelenül ironiával ejtette ki, Anna észrevette.

— És vajon igazán boldog-e?

— Miért ne lennék az — mondta kissé összeszedve magát — nincs okom az ellenkezőre.

— Tudja barátom, ha sejteném, hogy abból a mit a világ beszél csak a legkevesebb igazság van, hogy, nincs oka a boldogságra a mikor szívében egy más nőnek a képe él, ugy most és bármikor szívesen lépnek vissza, örömmel oldanám felszava alól, két embert tennék vele boldoggá.

A tanár iszonyu aggodalmat állott ki, mit tudhat ez a leány? Szerencse, hogy a sötétség elfedte arcát, mely könnyen árulója lehetett volna.

— Oh az a nyomorult irigy világ mi mindent nem talál ki, — mondta megvetéssel.

— Hátha ezt véletlenül nem találta ki?
— Ugyan nevezze hát meg azt a szerencsés hölgyet — szólott, de csak nagy erőfeszítésbe került belső felindulását elrejtteni.
— Bozóki Blankának hívják azt a boldog teremest.

A férfi megkönnyebült. Ugy? Nem is tudtam. Lássá azért gyűlölöm a kis várost és alig várom, hogy nagy városba jussak, ott nem foglalkoznak annyit a emberrel. Különbem remélem, az én kis mennyasszonyom sokkal okosabb, semhogy efféle mende-mondáknak hitelt ad.
(Vége köv.)

TAVIRATOK

Ő Felsége csapatszemlén.

Lajtha-Bruck, június 20. A király ma reggel, mikor a táborba lovagolt, megnézte a magyar pályaudvar előtt álló új király-szobrot és **Ferencz Ferdinánd** főherceg előtt nagyon elismerően nyilatkozott a sikerült szoborműről. Azután szemlét tartott ő Felsége a 84. és 43. gyalogezredek, a 15. huszárezred és a 8. ulánuszred fölött és teljes elismerését fejezte ki a tisztek előtt. A szemle után ő Felsége a magyar pályaudvarra lovagolt, ahol már a polgári és katonai hatóságok fejei várták és onnan a főhercegekkel és kíséretével visszautazott Bécsbe.

Személyi hír.

Belgrád, június 20. Gyogyevics **Vladán** miniszterelnök ma Bécsbe utazott, a honnan néhány heti kurára **Marienbadba** utazik. Azután Párisba megy a kiállítás megtekintésére.

Stefánia találkozása Lónyay gróf anyjával.

Lelesz, június 20. (Saját tud. táv.) **Lónyayék** július hó első napján **Bodrog-Olasziba** érkeznek, a hol **Stefánia** először találkozik **Lónyay gróf** anyjával.

Papp Béla öngyilkossági kísérlete.

Szatmár, jun. 20. (Saj. tud. táv.) A testvérgyilkos **Papp Béla** tegnap *öngyilkosságot akart elkövetni*, azonban a poszton álló ör megakadályozta.

Részvétnyilatkozat.

Konstantinápoly, június 19. Az oldenburgi nagyherceg elhunyt alkalmából a szultán részvétlétviratot küldött **Vilmos császárnak** és **Frigyes Ágost oldenburgi nagyhercegnek**.

A délafrikai háború.

London, június 29. **Chamberlain** gyarmatügyi miniszter tegnap egy unionista gyűlésen beszédet mondott, a melyben a délafrikai háborúról úgy nyilatkozott, hogy annak befejezése kétségtelenül sok bajjal fog járni, de a közvélemény meg fogja akadályozni a kérdésnek olyan megoldását, a mely a délafrikai köztársaságoknak jogosulatlan szabadságokat adna. A viszályt véglegesen kell rendezni, ne hogy jövőre új zavarok csirájává váljék.

Filadelfia, június 19. A republikánus párt nemzeti gyűlésén, a mely ma ült össze, **Molcott** ideiglenes elnök beszédet mondott, a melyben az Egyesült-Államoknak a búrok iránt érzett rokonszenvét hangoztatta, majd áttért a **Fülöp-szigetek** ügyére és konstata, hogy az Egyesült-Államoknak erősen eltökélt szándékuk, hogy a **Fülöp-szigeteken** föntartják lobogójukat.

A bécsi dalegyelet Párisban.

Páris, jun. 20. A bécsi férfi dalegyesület tegnapi bankettjén jelen voltak **Czall br.** és **Hartel** osztrák minihzterek, **Dumba** nagykövetségi tanácsos, **Exner** osztrák kormánybiztos és más előkelőségek. **Schneiderhan** elnök köszönetet mondott azért a fényes fogadásért, a melyben az egyesület Párisban részesült és ő Felségét és **Loubet** elnököt éltette. **Dumba** nagykövetségi tanácsos köszönetet mondott az egyesületnek azért, hogy olyan áldozatkészséggel állott a humanitás szolgálatába. A **Journal des Debats** kiadója a férfi-dalegyesületet éltette, **Czal** és **Hartel** miniszterek az egyesület virágzására, **Metternich Paula** hercegnő Párisra és **Franciaországra**, **Portalés grófné** **Ferencz József** királyra és végül **Houde** párisi közseg-tanácsos Bécsre és Ausztriára emelte poharát.

Salisbury a hittérítőkről

London, június 20. **Salisbury** lord tegnap az evangéliumot terjesztő társaságban beszédet mondott, a melyben hangsúlyozta, hogy nagy mértékben rokonszenvez a hittérítők törekvéseivel, de egyúttal kiemelte, hogy a hittérítők idegenben gyakran nehézségeket okoznak a kormányoknak. A hittérítőket tehát kötelezni kellene arra, hogy a legnagyobb óvatossággal járjanak el. Mindnyájuknak meg kellene gondolniok, hogy a ki magát teszi ki a vértanúságnak, kockára teszi azoknak az életét is, a kiknek az evangéliumot hirdeti s így veszedelembé sodorja honfitársait.

KÖZGAZDASÁG.

A gazdasági egyesület választmányi ülése.

A biharmegyei gazdasági egyesület választmánya tegnap délután ülést tartott, a melyen több fontos ügyet tárgyalt.

Telegdi József orsz. képviselő elnökölt; jelen voltak: **Beöthy László** főispán, **Schlauch Nándor**, **Géczy Lajos**, **Cziffra Gerő**, **Csapó Dezső**, **Markovics Antal**, **Szunyogh Zsigmond**, **Wertheimstein Alfréd**, **Miskolczy Arpad** és **Weingärtner Andor** titkár.

Az ülés lefolyása a következő volt:

A földmivelésügyi miniszternek a liszt kivitele érdekében megállapított kedvezményes díjtételről küldött leiratát tudomásul vették.

A földmivelésügyi miniszter a tanulmányi kirándulások rendezését csak a földmivelési iskolákra engedélyezi. Mivel a megye területén földmives iskola nincsen, a kirándulások rendezésének eszméjét elejtették.

Földmivelésügyi miniszter értesítését, hogy külföldi államokba szaktudósítókat nevezett ki, tudomásul vették.

A tél folyamán ismét rendez az egyesület a megye különböző községeiben és pedig **Belényesben**, **Beélben**, **Berek-Böszörményben**, **Biharon**, **Darvason**, **Derecskén**, **Nagy-Bajomban**, **Nagy-Rábén**, **Széplakon**, **Mező-Telegden** és **Ugrán** tanulságos gazdasági előadásokat.

Azonkívül a háziipar terjesztésére szaktanfolyamokat létesít állami támogatás mellett. Ilyen szaktanfolyamok lesznek: **Komádiban** kosárfonó tanfolyam; **Henczidán** szalmafonó tanfolyam, **Szalacson** gyékény és kosárfonó tanfolyam.

A földmivelésügyi miniszter értesíti az egyesületet, hogy megkeresésére a m. kir. honvédelemügyi és a cs. és kir. közös hadügyminiszter úgy intézkedtek, hogy a mezőgazdasággal foglalkozók a nagy munkaidőben ne hivassanak be fegyvergyakorlatra. — Örvedetes tudomásul vették.

Földmivelésügyi miniszter »Magyarország madarai különös tekintettel gazdasági jelentőségükre« című munkát megküldötte. — Köszönettel vették.

Földmivelésügyi miniszter a sertésvész elleni hatásosabb védekezés tárgyában a törvényhatóságokhoz kiadott körrendeletét megküldi. — Tudomásul vették.

A Komádiban berendezendő minta-gazda-

